

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4883/2023
09.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Надежде Видић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Гордана Гавриловић, адвокат из ..., против тужене Општине Лучани, коју заступа Општинско јавно правобранилаштво, ради накнаде за одузето земљиште, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2317/22 од 15.09.2022. године, у седници одржаној 09.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2317/22 од 15.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2317/22 од 15.09.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П 15/2020 од 10.06.2022. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати на име накнаде за одузето пољопривредно земљиште кп. бр. ... КО ..., по култури њива друге класе, површине 8,57 ари износ од 1.007.489,20 динара са законском затезном каматом од 10.06.2022. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде за одузето пољопривредно земљиште кп. бр. ... КО ... по култури њива треће класе површине 41,14 ари исплати 2.922.595,00 динара са законском затезном каматом од 10.06.2022. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка солидарно исплати износ од 275.645,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2317/22 од 15.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Ивањици П 15/2020 од 10.06.2022. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију са позивом на одредбу члана 404. ЗПП због погрешне примене материјалног права.

Тужилац је доставио одговор на ревизију. Трошкове је тражио.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије, сходно ставу 2. исте одредбе, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови предвиђени одредбом члана 404. став 1. ЗПП да би се дозволило одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

Предмет тражене правне заштите је одређивање накнаде за одузето земљиште фактичком експропријацијом. Побижана одлука донета је применом одредби члана 88. став 1. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС“, бр. 72/09... 51/21) и не одступа од судске праксе у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету.

Имајући у виду разлоге на којима је заснована примена материјалног права у побијаној пресуди, Врховни суд налази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и интереса равноправности грађана, нити за новим тумачењем права. Тужени се позива на будуће поступке експропријације, што се не може узети у разматрање, па стога нису испуњени услови да се у овом случају дозволи посебна ревизија.

Имајући у виду изнете разлоге, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Сходно одредби члана 403. став 2. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Вредност предмета спора на дан подношења тужбе 13.01.2020. године, износила је укупно 3.930.093,00 динара. Имајући у виду да вредност предмета спора побијеног дела пресуде не достиже захтевани ревизијски цензус (40.000 евра у динарској противвредности), следи да је ревизија тужене недозвољена.

У складу са изнетим, одлучено је као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

Суд није признао тужиоцу трошкове ревизијског поступка јер улагање одговора на ревизију није било неопходно.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић